

అప్పుడే నిద్రనుండి లేచిన రామారావు కుర్చీలో కూర్చుండి, సిగరెట్టు పెదవుల మధ్య బంధించి, అగ్గిపుల్ల వెలిగించి సిగరెట్టు అంటించి తాఫీగా పొగ వదిలాడు.

కారడ రామారావు దగ్గరకు వచ్చింది ఏమండోయ్ త్వరగా ముఖం కడుక్కొని రండి. కాఫీ కావస్తోంది... ఆ! మీకీ విషయం తెలుసా? మన ఊళ్ళోకి ఒక సన్యాసి వచ్చాడట, ఆయనికేవో మహాత్మ్యాలున్నాయట. కూన్యం నుండి వాచీలు, ఉంగరాలు సృష్టిస్తాడట..."

రామారావుకు మహాత్మ్యాలన్నా, గారడీ విద్యలన్నా జానపద చిత్రాలన్నా చాలా ఇష్టం. ఆయన మనస్సులో సన్యాసిని చూడాలన్న కతూహలం పెరిగింది. అతడు కాలిపోతున్న సిగరెట్టును నేలపై పడేసి కాలితోరాసి కుర్చీలో నుండి దిగ్గునలేచి "నిజంగానా!" అన్నాడు ఆశ్చర్యపోతూ.

"నిజమేనండీ, అబద్దాలాడడం నాకప్పుడైనా అలవాటుందా చెప్పండి"

"అబ్బే నువ్వు సత్యహరిశ్చంద్రుని భార్యవు"

"కాదు మీ భార్యను"

"నేను చంద్రమతీదేవి భర్తను కాదంటావా?"

"ఏమండీ మీరు యింకా నిద్రపోలేదా" అన్నది.

మరుసటి రోజు సారడ పరిస్థితి డాక్టరుతో చెప్పితే డాక్టరు "ప్రతి సం॥ము పిల్లల్ని కనడం వల్లను, యింటి పనులు చేయడం వలనను, నరాలు బలహీనమైనది. కావున ఆమెకు పూర్తి విశ్రాంతి అవసరం యిక మీదట పిల్లలుకలుగ కుండా చూసుకోండి. ఈ పర్యాయము పిల్లలుకలిగితే ఆమెకు పిచ్చిపట్టినను పట్టవచ్చును, లేక హిస్టరియా వ్యాధి కలుగ వచ్చును" అని సలహా యిచ్చాడు.

భార్య దక్కాలని, యిక మీదట పిల్లలు కలుగ కుండా వుండాలని ఆపీనుకు 1 వారం రోజులు సెలవుపెట్టి కుటుంబ నియంత్రణ ఆపరేషన్ చేసుకున్నాడు.

(సంపూర్ణం)

"కాదు, మీరు కారదాదేవి భర్తగారు.

"అదిసరేగాని కారదా! ఆ సన్యాసి ఎప్పుడొచ్చాడట"

"తెల్లవారుజామున నాలుగు గంటలకట"

"ఆయన బస ఎక్కడో తెలుసుకున్నావా?"

"మీకు చాలా ఇష్టమైన ఈ విషయాన్ని తెలుసుకోకుండా ఊహింపటానా?"

"ఎక్కడేమిటి?"

"రామాలయం వద్దనట."

"ఆయన తన మహాత్మ్యాలు అవీ ఎప్పుడు చూపెడుతాడో తెలుసుకున్నావా?"

"ఏమి గంటలకు, మీరు త్వరగా ముఖం కడుక్కోండి" కారడ వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

"రామారావు బావి వద్దకు వెళ్ళి ముఖం కడుక్కుంటుండగా సారడ బావివైపు పరుగెత్తిననూ "పాము పాము" అంటూ కేకలు వేసింది.

రామారావు ముఖం కడుక్కోడవం ఆపి కారడ వైపు చూస్తూ "ఏమిటి కారదా!" అన్నాడు.

"పాము నాగుపాము, అబ్బి ఎంత పెద్ద పామును కున్నారు. సామాన్లగదిలో బియ్యం డబ్బా దగ్గర పడుకొని వుంది, నేను బియ్యం కొలకు వెళ్ళాను. కొంచెం తప్పిపోయిందిగానీ లేకపోలేనన్ను కాటువేసేదే అసలు అది ఎలుకను తిన్నట్టుంది కదలక మెదలక పడుకొని వుంది".

రామారావు కట్టెపట్టుకొని సామాన్లగదిలోకి కారడ వెంట వెళ్ళాడు. అతడు పాము కొరకు అటుఇటు చూశాడు.

"బియ్యం డబ్బా దగ్గర చూడండి. అది కదలక మెదలక పడుకొని వుంది కాస్త జాగ్రత్త"

రామారావు బియ్యం బడ్డావైపు చూశాడు. ఆడబ్బా దగ్గర కొంచెం చీకటిగా వుంది. ఆ చీకట్లో వున్న ఆకారం కాలసర్పము వలె నల్లగా వుంది. అతడు అడుగుల సవ్వడి కాకుండా బియ్యం డబ్బావైపు వెళ్ళాడు. చేతివున్న కట్టెతో చీకట్లో కాలసర్పము వలె కనబడుతున్న ఆకా

రాన్ని - నాలుగుదుసారు కొట్టి కట్టెతో వెలుగులోకి నెట్టాడు.

రామారావు ఆశ్చరపోయాడు. అది పాము కాదు త్రాడు.

కారడ నవ్వుతూ వుంది.

రామారావు తెల్లబోయాడు. అప్పుడు తెలిసింది. రామారావుకు ఆనాడు భార్య తనను పూల్ చేసిందని.

రామారావు బావి వద్దకు వెళ్ళి కాళ్ళుచేతులు కడుక్కొని వరండాలోకి వెళ్ళాడు.

“కాఫీ త్రాగడానికి వస్తారా?” కారడ కేక వేసింది.

రామారావు వంటింటాకి వెళ్ళాడు.

కారడ పొయ్యి తుడుస్తూ కనబడింది.

“ఏమిటి కారడా! ఇంకా పొయ్యే తుడుస్తున్నావా! కాఫీ త్రాగడానికి రమ్మంటివి కదా!”

కారడ నవ్వుతూనే వుండే.

రామారావు ఘుఖం ఎరు పెక్కింది.

“కాఫీపాడి అయిపోయింది. తొందరగా వెళ్ళి తీసుకరండి” అంది. కారడ.

రామారావు బజారుకు వెళ్ళి కాఫీదబ్బాతో తిరిగి వచ్చాడు.

కారడ, రవి కాఫీ త్రాగుతున్నారు.

“కాఫీపాడి లేదంటివి కదా కారడా! కాఫీ ఎలా చేశావు”,

“కాఫీపాడి లేదని అబద్ధం చెప్పాను. అబద్ధాన్ని నమ్మినారు” అంటూ నవ్వింది కారడ. రవి పకపక నవ్వాడు.

రామారావు కాఫీ త్రాగుతుండగా రవి తన మిత్రుల దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

“రామారావు వీధిలోకి వెళ్ళబోతూ అన్నాడు” కారడా! నువ్వు సన్యాసి మహాత్మ్యాలను చూడడానికి రావా?”

“వంటిల్లు సర్దివస్తాను. మీరు నడవండి” అంది కారడ.

రామారావు రామాలయం దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

వచ్చే నెల 5 వ తేది సాయంకాలం ఏడుగంటలకు ఊళ్ళోకి వస్తాడని తెలిసినది.

రామారావు ముఖం అరుణిమ దాల్చింది. కారడ వీధి చెప్పినా నమ్మకూడదని నిర్ణయించుకున్నాడు. పుస్తకము పట్టుకొని వాలు కర్చిలో కూర్చుండి పఠనంలో నిమగ్నుడయ్యాడు.

రామారావు ఇంటివెనుక ఆయనదే మూడేకరాల తోటవుంది. తోటకు నీరు పారించడానికి బావివుంది. బావికి కరంటు మోటారు వుంది. బావికి ఎనిమిది, పది మీటర్ల దూరములో గడ్డి పోచులున్నాయి.

కొద్ది రోజుల క్రితమే మొక్కజొన్నకొసి కుప్పలు వేశారు. ప్రస్తుతము తోటలో ఒక మూలకు కూరగాయల చెట్టున్నాయి.

రవి, అతని మిత్రులు తోటలో ఒకచోట బ్యాట్ మింటన్ కోర్టు తయారుచేసుకున్నారు.

రవి తన మిత్రులతో బ్యాట్ మింటన్ ఆడుతూవుండగా, కారడ కూరగాయల చెట్ల దగ్గరకు వెళ్ళింది. కొన్ని నిమిషముల తర్వాత బావిలో ఎవరో పడిపోయినట్టు శబ్దం అయింది, ఆటలాడుచున్న బాలురు కేకలువేశారు.

కారడ తెంపిన వంకాయల క్రింద పడేసి బావి దగ్గరకు పరుగెత్తి వచ్చింది.

“కారడ పిన్నీ! రవి బావిలో పడిపోయాడు వెంటనే వెళ్ళి బాబాయిని రమ్మను” బావివద్ద నిలబడిన పిల్లలలో ఒకడు ఆందోళనగా అన్నాడు.

కారడ శరీరం కంపించింది, కనుదోయిలో నీరు తిరిగింది ఆమె ఆలస్యం చేయకుండా భర్త దగ్గరకు పరుగెత్తి వసుకుతున్న కంఠంతో అంది. “రవి బావిలో పడిపోయాడు. తొందరగా రండి”.

రామారావు పుస్తకము చుచువుతూ కదలక మెదలక అలాగే కూర్చున్నాడు. కారడ అతని చేతిలోని పుస్తకం లాగి క్రింద పడేసి “అయ్యో రండి...మనరవి...బావిలో పడిపోయాడండీ వానికి ఈత రాదన్న విషయం మీకు తెలియదా?” అంది.

“కారూ! ఇక నువ్వు ఎంత నటించినా లాభం లేదు. నన్ను పూల్ ను చేయలేవు” అంటూ నవ్వాడు.

అతడూ నవ్వుతూ వుంటే అతని కలా నచ్చ చెప్పాలో కారడకు తోచలేదు.

“అయ్యో! నవ్వులాట కాదండీ పూల్ చేయడానికి ఆసలేకాదు. రవి బావిలో పడిపోయిన మాట నిజం

మీరు ఆలస్యం చేస్తే వాడు చేయదాటి పోతాడు” అంటూ కన్నీరు కార్చిందామె.

“వండర్ ఫుల్ చాలా అద్భుతంగా నటిస్తున్నావు కారదా! నువ్వొంత అద్భుతంగా నటిస్తావని నాకింత వరకూ తెలియదు.

“నటనా!... నటన కానేకాదు, రవి నిజంగానే బావిలో పడిపోయాడు, చైవసాక్షిగా కప్పున్నాను. తొందరగా రండి” అంది వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ.

భార్య మాటలపై అప్పుడు నమ్మకం కవిగింది రామా రావుకు హఠాత్తుగా అతని కనులు చెమర్చాయి. దిగ్గున లేచి తోటలోకి పరుగెత్తి వచ్చాడు. కారదకూడా పరుగెత్తి వచ్చింది. బావి వద్దవున్న దృశ్యాన్ని చూచి బావురుమని ఏడ్చారు.

బావికి మూడు, నాలుగు మీటర్ల దూరంలో వాటర్ ట్యాంక్ ప్రక్కన గడ్డిపె రవిని పడుకోబెట్టారు పైన బట్ట కప్పబడివుంది. మిత్రులంతా ఏడుస్తున్నారు.

తల్లిదండ్రులు రవిపైబడి ఏడ్వసాగారు.

ఊపిరి బిగబట్టి చచ్చినట్టు నటిస్తున్న రవి హఠాత్తుగా

లేచి కూర్చున్నాడు. బాలరంతా గొల్లున నవ్వారు.

కారద, రామారావు ఆశ్చర్యపోయారు. వారి ముఖాల పై ఏర్పడిన విషాదఛాయలు క్రమక్రమంగా తొలగి పోయాయి.

“ఓరి భడవల్లారా! మమ్మల్ని ఏడ్పించారు గదరా! ఇంతకూ బావిలో పడిందేమిటి? నేను బావి వద్దకు వచ్చినపుడు రవి ఎక్కడ దాక్కున్నాడు” అంది కారద కన్నీళ్ళుతుడుచుకుంటూ.

“మేనుండా నిన్ను బాబాయిని ఫూల్ చేయాలను కున్నాము. నువ్వు కూరగాయచెట్ల దగ్గరకు వెళ్ళగానే రవి ఓ బండను బావిలో పడేసి గడ్డివాముల చాటున దాక్కున్నాడు. ఆ చప్పుడు విని నువ్వు పరుగెత్తి వచ్చావు. రవి బావిలో పడ్డాడని మేము చెప్పాము నవ్వు నమ్మావు. నువ్వు బాబాయి దగ్గరకు పరుగు తగ్గానే రవిని ఈ వాటర్ ట్యాంక్లోని నీటితో తడిసి గడ్డిపె పడుకోబెట్టాం.” అంటూ చెప్పాడొక అబ్బాయి.

అందరూ పకపక నవ్వారు.

రవి బట్టలు మార్చుకోవడానికి ఇంట్లోకి వెళ్ళాడు.

కారద కూరగాయచెట్ల దగ్గరకు వెళ్ళింది.

★

ప్రముఖ నిర్మాత
శ్రీ యం. యస్. రెడ్డి
సమర్పించు వర్ణచిత్రం
“అందగాడు”లో
కమలహాసన్, శ్రీ దేవి.

★